

fokovi po truplu fufhiti; glava je flabéla, ozhi medlele, roka, noga se tréfla. Kar fo udje fposnali, de jim shelo-dez ni sapftojn, temuzh de vřim shivljenje povrazha proti temu, kar mu dadó. Tako tudi vi nespametni Rimljani (govori modri Rimez) miřlite vřak řam svoj biti; bóte she fposnali kaj bo, kadar bodete bres oblařti shivéli. Le kregajte se s pametjo, vař bo she vařha lařna nadloga suzhila. — To řliřhajořh fo se Rimljani řopet k pameti povernili, in se pod pokorřhino popreřřhne gořpofřke s vefeljem podali. (Vodnik. Ljublj. Nov. 1797.)

Urno, kaj je noviga?

(Vojřka — vojřka je)! . . . „Vojřka? Kje?“ . . . Bliso nař — v Gradzu! ali řaj řavoljo Gradza! Pa nekár se ne vřtrařhite, ljubi prijatli na řhtajerřkim, řhe ni kaplıze kervi teklo; nizh hudiga ne bo. Le dva uzhenamoshha se namreřh hudo preperata, kaj je bolj prav pitati, Gratz ali Grätz? Ta preper se je řopet tako řazhél: Ko je bil vlašfko leto v řefeni řbor uzhenih gořpodov v Gradzu, je eden řmed njih na řhřiroko in dolgo rařlagal, de nemřhki pravopiř poglavitniga meřta na řhtajerřkim je Gratz, ne pa Grätz, kakor nekteri piřhejo in govorijo. Ta gořpod je řvoje beřede tako priřetno in gladko řlavil, de je vezhji dél sbranih terdno verjel, de je tako in ne drugazh. Koj drugi dan fo Grařhanřke řovize povelje dobile, ne vezh „Grätzer Zeitung“, ampak „Gratzer Zeitung“ piřati.

7. Grudna preteřheniga leta pa se je vojřka řavoljo tega piřanja v Dunajřkih řovizah řazhela. Nek uzhen profefar je namreřh v řéh řovizah se temu piřu řoperřtavil in terdi, de Gratz ni prav, ampak Grätz. Ta uzhen mosh je pokasal, de fo ljudje řkosi vezh ko ředem řo let vezhdel Grez, Grecz, Gretz, Grätz piřali, in to rařfodbo řkosi toliko řpriřehv v řéh řovizah poterdi, de ni konza ne kraja. řKosi pet liřtov eno gode. On pravi: „Zhe ravno ni dokonzhano, de fo řlovenři Gradzu od beřede grad imé Gradez dali, jim vunder nezhe řhrafti vřeti, de imé glavniga řhtajerřkiga meřta je od řlovenřkiga naroda, le viřoki glaf řherka ř se je s řhraftama v glaf ř premenil.“

Mora se rezhi, de je ta profefar is vřih kótov podperke řa řvojo miřel piřfkal in de se prav junarřhko v řej vojřki obnařha. Kdo pa ima vunder prav? Ali řadaj kaj vezh vemo, kakor popreř, ktera je prava? Kakor popreř, bodo tudi v priřodno nekteri Gratz — nekteri Grätz piřali. Tudi v nemřbkih „obzhinřkih řovizah“ ře je glaf řa nařlednje piřanje vřdignil, in miřlimo, de se bo vojřka řadaj řhe le řazhela.

Vi pa, ljubi řofedje na řhtajerřkim, bote vkljub temu mirno řpali, kakor Krajnři takrat, ko je v Ljubljani vojřka bila, ali se Ljubljana, Ibljana, Loblana . . . piřati mora? Naj Nemři piřhejo Gratz ali Grätz: nam je Grätz tako ljubo, kakor Gratz! Mi řlovenři pa v edinořti řhřivimo, ker vři piřhemo in govorimo Gradez!

Dr. Bleiweiß.

(řtékli piři v Ljubljani.) V meřzu Grudna preteřheniga leta fo bili v Ljubljani trije řtekli piři. — Na Dunaju je tudi ta meřez en konj řtekel. — Pařite tiři, ki miřlite, de le poletu pařja řtekljina se perkashe in de le od vrořhine is-haja.

Sméř.

(Jes řim řam hudnik is pekla!) V Vodnikovih řljubljanřkih řovizah od leta 1797 Nr. 53. ře ta řmeřhna povedka here:

Letarř pomladi, kadar fo se řeřarřki tukaj memo nař nasaj poteřoval, řranřosi pak od Verhņike doli řa njimi pertiřkali, fo ljudje řhudno govorili, namreřh: De je na piketu řtořezh řranřos řeřarřkiga k řebi klřzal. Ta se řgo-

varja, de ne řmó, ker ni perpuřheno is piketa řti. řranřos ga lepo profi, rekóřh: „Přidi k meni, řtori meni dobřoto, ne boji se nizh hudiga; profim, de mi řzhevľje řsujefřh.“ řeřarřki ře puřti profiři; řre, mu řzhevľje řsuje in kar řagleda, de řranřos ima parkľje in krempľje. — „Kaj řlodja je tó!“ řavpije preřtrařhen. řranřos odřovori; „Jes řim řam hudnik is pekla; nřkar se ne vřtrařhi! Danef je ofem in dvařřeti dan meřza řsuhřa; notri do perviga Majņika bom řhe řranřosam pomagal.“

(Na Dunaju) fo pořebno řhtir hiřhe, ki vřako leto řilno veliko obřeřti (řins) dajo. Ena (meřni řhpital) neře vřako leto 88,000 goldinarjev řrebra; — druga (řratuerjev dvor) 45,000 goldinarjev; — tretja (řhotovi dvor) 38.000 goldinarjev in řheterta (Belegardov dvor) 31.000 goldinarjev řrebra. — Ne bilo bi řlabo, eno ali drugo teh hiřh imeti!

Dober řvetvavez řa mlade kmetiřřke gořpodarje.

Novo leto 1844.

Na noviga leta dan povřdigni řvoje řerze ponishno proti Bogu, perporozhi mu řa zelo leto vře řvoje perhodnje dela in opravila, profi Boga řa njegov řveti řhegen, in řtori řefnřizhen řklep, de bořh per vřim řvojim djanju vřelej Boga pred ozhmi řmel, in le v njegovo řveto voljo vřdan řvoje dela poterpeřhľjivo opravľjal. řpomni ře, kar řtari preřgovor pravi:

ř' Bogam řazhni, ř' Bogam tudi vře konzhaj;
řřezhno bořh řhřivel, in perřhel v' vezhni raj.

I. Profenz — Ledenz ima XXXI dni.

Kmetiřřki opravki v řem meřzu.

- Ogledaj řkerbno řzbelne paņje,
De ne bo mogel deřh ne veter va-nje.
- Ob gorkih dnévih řpuřř' řhřivino is řleva,
De vefeli řhřřfote řraka ře in dneva.
- Mlade řepljenje, de jih kose in řajř' ne objedó,
Pomashi ř' kravjim blatam, ř řholřham, al' ř' pelenovo vodó.
- Vert per hiřhi, pred řnegam ř' pepelam, ř' kokofřjim
in drugim řnojem poterři,
řepa in viřoka trava dovolj dobřřhka beřřh noři.
- Prekladaj řnoj, de ře bolj rařgnoji in ne trohni.
- Popravi vosne pota, řagrad' preľase řhes řenosheti.

Šitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	30. Grudna.		27. Grudna.	
	řl.	kr.	řl.	kr.
1 mernik řřhenize domazhe	1	21	1	27
1 " " banarřhke	1	27	1	26
1 " řurřhize . . .	—	—	1	6
1 " řorřhize . . .	—	—	1	10
1 " Erřhi . . .	1	2	1	6
1 " řezhmena . . .	—	57	1	—
1 " řrořa . . .	1	2	1	3
1 " Ajde . . .	—	—	1	12
1 " Ovřa . . .	—	36	—	36

řena preřhřizeřv v Krajnju 27. Grudna:
Preřhřizhi do 1 zenta po 4 1/2 krajřarjev řunt.
" od 1 zenta do zenta in pol po 5 krajřarjev řunt.
" pri 2 zentih in řhes po 6 krajřarjev řunt.
řhpéh v böhéh 13 goldinarjev zent.
" od is kořhe djanřh preřhřizeřv 14 goldinarjev zent.

Danařřnimu liřtu je třetji řpiřek imén delěřhnikov řéh řoviz perđjan.